

зала вдовица-та : ако е при васъ това писмо, то сторете милость и дайте ми го, или ми го прочетете сега. Священникъ-тъ подалъ на вдовицѣ-тѣ Библиѣ-тѣ и казалъ : Земи писмо-то, за което ти казахъ : то е писмо-то отъ оногова, който иска да е по близо до тебе отъ всички-ты ти роднины ; отъ оногова, казувамъ, който е явилъ най добръ опитъ на своиѣ-тѣ любовь, като оставилъ вѣчно-то си величїе и блаженство, и ся облѣкълъ съ челоуѣческѣ плоть, и претърпѣлъ презрѣніе и гоненіе отъ челоуѣцы-ты, още зель на себе си и самѣ-тѣ срамотнѣ и укорителнѣ смъртъ на кръстѣ-тѣ. Вдовица-та ако и да была слушала слово-то Божїе съ вниманїе, но не съ такава сладость какъвто намирала въ писмо-то на сына си, а писмо-то, за което и казалъ Священникъ-тъ не было друго освѣнь Библия-та. Священникъ-тъ позналъ мѣдруванїе-то на душѣ-тѣ и ; защото той общо познавалъ мысли-ты на много челоуѣцы, та узналъ расположенїе-то на вдовицѣ-тѣ и и казалъ : Ако и да ти представямъ тоя предметъ съ новъ и ясенъ видъ, но той, струва ми ся, че ти е былъ малко извѣстенъ и отъ по напредъ. Ты както ся вижда, знаяла си че Библия-та е едно списанїе написано чрезъ Божїй-тъ Духъ, и е подарено на челоуѣцы-ты, и чтенїе-то и, ако и да е могло да ти послужи за вѣчно-то благополучїе ; но ты въ всичкый-тъ си животъ не си ся погрыжала да научишь съдържанїе-то и,